Opstillingen foregår som bekendt inden for vælgerforeningerne, og derfor må det også siges endnu en gang, at man ikke kan stå uden for vælgerforeningerne, hvis man virkelig alvorligt mener, at kvinderne bør placeres bedre i det politiske liv. Personlig er jeg af den overbevisning, at dansk politik aldrig har haft så hårdt brug for dygtige og aktive kvinder som i dag.
De udenrigspolitiske problemer er af så dybt alvorlig art - ikke mindst for kvinderne - spørgsmålet om egns- og byplanlægning, om børnenes ret til en stump jord at udfolde sig på i fritiden, den ny skolelov med dens mange muligheder, som kun kan udnyttes hvis forældrene slutter aktivt op, spørgsmålet om der skal byggges kollegier til gymnasieungdommen og lærlingehjem, og om disse kollegier skal omfatte unge af begge køn, alle disse ting afgøres ad politisk vej.

Det samme gælder en række lønninger indenfor typiske kvindefag, tænk på sygeplejerskerne, husmoderafløserne, hjemmehjælperne, sygemedhjælperne, børnehaveledere, o.s.v. Der er nok at tage fat på, og tro nu ikke, at det er for svært. Svært er det ganske vist, og det kræver tid at komme ind i tingene, men det gør det, uanset om man er mand eller kvinde.

Ved sidste kommunalvalg nåede vi op på 495 kvinder indenfor samtlige by- og sogneråd. Det var en pæn fremgang, men når vi betænker, at der samtidig valgtes 11.034 mænd, så må vi dog erkende, at der er langt igen.

Mon vi ikke skulle gå til dette kommunevalg under parolen: IKKE ET SOGNERÅD UDEN EN KVINDE.
Desværre har Dansk Kvindesamfund kun en meget beskeden indflydelse ude i landkommunerne, men jeg vil foreslå samtlige distriktsformænd at tage et samarbejde op med husholdningsorganisationerne forud for næste valg for at prøve at bryde den mur af gammel fordom, som er baggrunden for disse triste tal.

I denne forbindelse er det jo opmuntrende, at vi via Nationalrådet har fået kontakt med de andre organisationer, og vort politiske oplysningsudvalg er gået i gang med at udarbejde et skriftligt materiale til foreningsbladene.

Ligeløn

Fra sidste landsmøde vil De huske, at jeg omtalte, hvordan ligelønskonventionen kun var et skridt på vejen til at realisere ligelønnen på vort arbejdsmarked, men i forbindelse med ratifikationen rettede arbejdsministeren henvendelse til arbejdsmarkedets parter om ved fremtidige lønforhandlinger at have opmærksomheden henledt på betydningen af det perspektiv, der er knæsat gennem ligelønskonventionen.

Siden da har vi haft overenskomstforhandlinger, der har medført betydelige lønforbedringer og bragt kvinder indenfor handels- og kontorfunktionærerne op på ca. 90 % af mandslønnen. For industriens vedkommende er der sket en ubetydelig forbedring sammenlignet med mændene.